

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6, ROČNÍK 12

Červen 2006

ZDARMA

Zpráva z jednání zastupitelstva obce,

kteří se konalo 1. 6. 2006.

Zastupitelstvo obce projednalo a schválilo:

- Stížnost manželů Pechových na SK Holubov - ZO předalo stížnost členu zastupitelstva a prezidentu klubu F. Kroiherovi k vyřešení.
- Rozpočtovou změnu č. 1.
- Závěrečný účet obce za rok 2005.
- Finanční příspěvek pro oddíl Skautů na Dětský den jednohlasně schváleno.
- Výsledek výběrového řízení na rekonstrukci holubovského sálu- vítězem výběrového řízení se stala stavební společnost Matteo s.r.o.
- Zakoupení budovy čp. 35 - bývalé restaurace včetně pozemků od společnosti L-KIT zastoupené p. Miroslavem Kadlecem za cenu 2,8 mil.korun. Zakoupením této budovy bude možno dát do provozu celé zařízení včetně kulturního sálu, který byl dlouhá léta mimo provoz.
- Zajistit dlouhodobý úvěr na zakoupení a zrekonstruování uvedené budovy ve výši 4 mil. Kč.

Zastupitelstvo obce projednalo a zamítlo:

- žádost paní Evy Fukové z Holubova o pronájem obecního pozemku naproti vjezdu do její nemovitosti.

- Jaroslav Franěk, starosta obce -

Upozorňujeme občany,

že z důvodu oprav chlumského mostu je Holubovem vedena řádně označená objížďka, která by měla trvat do konce roku 2006. Touto objížďkou je veden provoz linkových autobusů a vozidel do 3,5t v obou směrech. Výjimku má pouze ZD Podkleřan. Chtěl bych vás požádat o trpělivost a zvýšenou opatrnost v tomto zesíleném provozu. S touto objížďkou je seznámena i Policie ČR, která bude v tomto úseku provádět zvýšenou kontrolu.

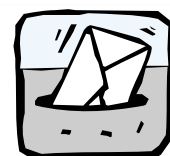
- J. Franěk, starosta -

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. - 3. 6. 2006

Výsledky hlasování za územní celky

Kraj: Jihočeský kraj
Okres: Český Krumlov
Obec: Holubov

Okresy			Voliči v sezn.	Vydané obálky	Vol. účast v %	Odevzd. obálky	Platné hlasy	% plat. hlasů
celk.	zpr.	v %						
1	1	100.00	771	578	74.97	578	573	99.13

Kód	Název strany	Platné hlasy		Předn. hlasy	Kód	Název strany	Platné hlasy		Předn. hlasy
		celk.	v %				celk.	v %	
1	Strana zdravého rozumu	3	0.52	X	15	4 VIZE-www.4vize.cz	0	0.00	X
3	Balbínova poetická strana	0	0.00	X	17	Moravané	0	0.00	X
5	Právo a Spravedlnost	0	0.00	X	18	Strana zelených	40	6.98	X
6	NEZÁVISLÍ	6	1.04	X	20	Komunistická str.Čech a Moravy	66	11.51	X
8	Koruna Česká (monarch.strana)	1	0.17	X	21	Koalice pro Českou republiku	2	0.34	X
9	Občanská demokratická strana	150	26.17	X	22	Národní strana	0	0.00	X
10	Česká str.sociálně demokrat.	165	28.79	X	24	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	117	20.41	X
11	SNK Evropská demokraté	16	2.79	X	25	NEZ DEMOKRATÉ(předs.V.Železný)	1	0.17	X
12	Unie svobody-Demokratická unie	1	0.17	X	26	STRANA ROVNOST ŠANCI	0	0.00	X
14	Pravý Blok	5	0.87	X					

Den dětí

V sobotu 3. května 2006 pořádal jako každoročně Junák Holubov u příležitosti Dne dětí odpoledne plné her a soutěží pro děti od 2 do 14-ti let. Přestože nám stejně jako minulý rok počasí nepřálo a potrápilo nás chladem a sem tam i kapkami deště, účast byla hojná - na startu bylo registrováno 86 dětí. Na malé účastníky pak čekalo 10 stanišť se zábavnými disciplínami, jako bylo například chytání motýlů, střelba lukem, překážková dráha, hod oštěpem, lovení rybiček a další. Po úspěšném absolvování každý obdržel sladkou odměnu v podobě drobných cukrovinek. Ti, kteří již měli soutěžení za sebou, si opékali na ohni vuřty, které byly také součástí odměny za účast na odpoledních hrátkách.

Poté, co stanoviště opustil poslední soutěžící, získali navíc ještě losováním 3 účastníci po dvou vstupenkách do Jihočeského divadla na představení Kocour v botách. Tím však soutěžní odpoledne nekončilo. Jako každoročně totiž čekalo veselé zápolení i na rodiče. S trochou zklamání nutno poznamenat, že se v prvních chvílích zdálo, že soutěžní zápal

a radost ze hry nemají děti po kom zdědit - tatínkové a maminky se do soutěží moc nehrnuli, ale nakonec se přece jen našli odvážlivci, kteří si ještě umějí hrát. A odměna stála za to ...

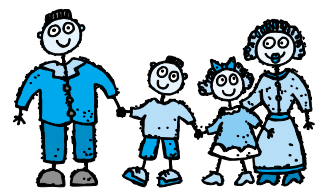
Rádi konstatujeme, že i přes nepřízeň počasí se odpoledne pro děti vydařilo a přestože vody z nebe napadlo v tento den i dnech předchozích až dost, po celé odpoledne byl zájem i o plavbu na nafukovacím člunu (důvěrně přezdívaném Matylda) po holubovském rybníku. Navečer se dokonce šedivé chladné mraky na chvíli protrhaly a na všechny se usmálo sluníčko. Nepochybujeme, že ho přilákala radost dětí, kterou přece nemůže zlomit žádné „mračení“ a možná trochu pomohly i veselé písničky, které vyhrávaly po celé odpoledne.

Závěrem bychom rádi vyslovili velké poděkování sponzorům za poskytnutí

darů na realizaci Dětského dne, konkrétně Obci Holubov, společnosti Artypa Holubov, panu Martinu Křivánkovi, panu Jiřímu Pelechovi, paní Haně Pelechové, panu Miroslavu Bohatému a Jihočeskému divadlu.

- Otakar Prušák, st.-

Co nás baví - zprávy ze školy

“Les ve škole - škola v lese”

Co s listím, trávou a se zbytky ovoce a zeleniny z kuchyně?

V současné době je přirozené třídit jednotlivé složky odpadu. Ve většině měst a obcí jsou dostupné sběrné nádoby na separované složky domovního odpadu - papír, plasty a sklo. V domovním odpadu je však také významně zastoupen biologicky rozložitelný odpad tzv. bioodpad. Rozbory směsného odpadu ukázaly, že je zde zastoupen zhruba 40-ti procenty. A co s ním? V současné době většinou končí převážně na skládkách, kde hnije a tvoří se zapáchající skládkové plyny. Hlavní součástí skládkového plynu je metan, který je zároveň silným skleníkovým plynem. Lepší a šetrnější cesta je proto bioodpad třídit a využívat ho. Bioodpad představuje jediný druh domovního odpadu, který si můžeme sami doma přeměnit na kvalitní organické hnojivo - kompost. Je natolik běžný, že si mnohdy ani neuvědomujeme jeho hodnotu. Zde se vlastně ani nedá hovořit o odpadu, neboť v každé fázi se jedná o organickou hmotu, která se mění a je přepracovávána pro další použití. Pro mnoho lidí na venkově bioodpad nepředstavuje žádný problém, neboť jej beze zbytku využijí jako krmivo pro domácí zvířata, či kompostováním.

Stačí malá zahrádka a bioodpady z kuchyně i ze zahrady lze kompostovat. Bioodpady jako trávu, listí, nasekané větve, zbytky ovoce a zeleniny lze kompostovat na volné hromadě nebo v zásobnících tzv. kompostérech. Ty si lze zakoupit v obchodech se zahradnickými potřebami či jednoduše vyrobit. Na rozkladu materiálu v kompostu se podílí bakterie, houby a další živočichové. Hlístice, roztoči, chvostoskoci a mnohonožky se podílí na rozkladných procesech a významně tak

přispívají k tvorbě kompostu. Organismy potřebují dostatek vzduchu a vody, proto je třeba sledovat vlhkost kompostu a přehazovat ho. Kompost lze výhodně osázet dýní a okurkami. Listy rostlin chrání kompost před prudkým sluncem a přívalovým deštěm, kompost poskytuje rostlinám živiny. Hotový kompost lze využít ke hnojení trávníku, záhonů i domácích květin. Přeměnou bioodpadů ze zahrady a z kuchyně si lze zadarmo vyrobit jedinečné organické hnojivo, které obsahuje humusové látky zvyšující kvalitu půdy. Humus na sebe dokáže vázat vodu, živiny a významně tak ovlivňuje strukturu, kyprost a mikrobiální osídlení půdy. Kompostovat bioodpad se vyplatí.

Ne však každý má vlastní zahradu, na které by mohl kompostovat. V současné době však existují i další možnosti jak využít bioodpad. Pokud bydlíte v činžovním či panelovém domě, můžete se sousedy založit komunitní kompostoviště. Ve speciálních boxech, které jsou uzamykatelné a brání přístupu hlodavců, lze kompostovat bioodpady z kuchyně i z přilehlé zeleně. Výsledný kompost je zpravidla využíván v místě vzniku. Lze ho použít na přípravu substrátu pro pokojové rostliny či ho aplikovat na zeleň v okolí domu. Komunitní kompostování má nejrůznější podobu, která závisí na velikosti komunity, jenž se do činnosti zapojí. Charakteristické pro tento druh kompostování je dozor pověřené osoby nad chodem kompostoviště. I při tomto způsobu kompostování je důležité zajistit provzdušňování kompostu a pravidelně sledovat čistotu vstupní suroviny - bioodpadu.

Využívat bioodpady lze také v uzavřených objektech. Příkladem může být vermikompostování, při kterém se využívá schopnosti žížal přeměňovat rostlinné zbytky na velmi kvalitní organické hnojivo

- vermikompost. Speciální nádoby k vermikompostování si lze vyrobit nebo zakoupit. Vermikompostér lze umístit na balkon, do garáže, do předsíně či do kuchyně. Důležité je vždy zajistit pro žížaly optimální teplotu kolem 20 °C. K tomuto druhu kompostování se využívají speciální druhy žížal, které jsou schopné „rychle“ rozkládat organickou hmotu. Vermikompostování je velice názorné pro malé děti. Přeměnu bioodpadu na kompost pomocí žížal lze tak ukázkově realizovat v základních a mateřských školách. V současné době existuje řada technologií, které umožňují využívat bioodpady v uzavřených prostorech. Jednotlivé způsoby jsou využívány především v zahraničí. Se zvyšující se osvětou a dostupností jednotlivých technik lze předpokládat jejich rozvoj a rozšíření.

Většina měst a obcí nabízí občanům svoz zahradního odpadu či možnost odevzdávat tento bioodpad ve sběrných dvorech. Další možností je sběr bioodpadů do speciálních hnědých sběrných nádob. Takto vytríděný bioodpad se sváží nejčastěji na kompostárnu, kde se zpracovává na kompost. V České republice (např. Nová Paka, Kroměříž, Písek). V dalších městech se sběr bioodpadů zkouší v rámci pilotních projektů (např. Bílina, Jindřichův Hradec, Uherské Hradiště). Většina měst a obcí však svůj systém nakládání s bioodpady teprve buduje a nebo se k tomu teprve chystá.

- J.Němečková -

Literatura: Tomáš Hodek, Marie Gřondlová občanské sdružení Ekodomov

Školní cesty

Každé jaro netrpělivě čekáme, až se otepí a vyrazíme do přírody. Naše školička

v Holubově má ve svém okolí mnoho míst, které nás každoročně lákají k pěším výletům.

Připomněli jsme si naši naučnou stezku, která vede z Třisova přes Dívčí kámen do Holubova. Další jarní cesta nás zavedla za památnými duby v Podkletí. Průvodcem nám byl pan Resch, který pracuje jako poradce ekologického sdružení Šípek v Českém Krumlově. Připomněli jsme si, že duby jsou pomalu rostoucí dlouhověké stromy s tvrdým dřevem, velice odolné

povětrnostním podmínkám. Jsou symbolem síly a ochrany, zpevňují hráze, živí zvěř i léci. Jsou také přírodním hromosvodem, protože obsahují mnoho vody, která přitahuje blesky a chrání tak své okolí před zkázou...

Zamysleli jsme se, co zažila skupinka čtyř dubů, které stojí uprostřed velkého pole pod vesničkou Loučeň na Křemežsku.

- ZŠ Holubov, J.N. -

Cesta naučnou stezkou

Cesta za památnými duby

Ze života starého dubu

Byl jednou jeden les, u lesa pole a na kraji lesa stál mohutný dub. Stál tam už pěkných pár let a tak si mnoho pamatoval. Pamatoval si na kruté zimy a vichřice. Byl už hodně slabý. Vedle něho stály dva o něco mladší duby. Starý dub jim rád vyprávěl, co všechno za svůj život prožil. Mladší duby ho však poslouchaly jen málokdy. Nebavilo je to. Zato vždy tajně poslouchal smrk, který rostl opodál. Měl jeho příběhy rád. A protože rostl na poli, byl k němu hlas starého dubu dobře slyšet. Nebránila mu žádná překážka. Jednoho podzimního rána bylo docela hezky, slunce krásně svítilo. Všem na poli i v lese bylo dobře. Po chvíli se však počasí změnilo. Teď i mladé duby poznaly, co je to vichřice. Takový víchř ještě nezažil ani starý dub. Také se mu i velké větve lámaly. Tři odlétly do lesa na sever, dvě na východ a pět úplně proti větru. Nikdo neví proč. Čtyři letěly přímo k smrku, který poslouchal vyprávění starého dubu a jedna někam úplně jina. Starý dub krátce potom zahynul. Ale něco po něm přece zůstalo. Čtyři větve dubu se zapichly hluboko do země a tam se zakořenily. Vyrostly z nich stromy. Smrk se s nimi brzy spřátelil a vyprávěl jim příběhy ze života starého dubu. Jeho čtyři přátelé ho rádi poslouchali. Uplynulo pár let a smrk zahynul. Ale čtyři duby tam můžete vidět dodnes. Když k nim přijdete blíž, tak uslyšíte, jak si tichounce šeptají celý tento příběh. Jestli mi to nevěříte, tak ho neuslyšíte! A co pátá větev? Bůh ví, kde je jí konec!

- Anežka Kodatová, 4. ročník - ZŠ Holubov

Jak to bylo se čtyřmi památnými duby?

Jednoho krásného dne se paní jménem Božena narodili čtyři synové: Marek, Jiří, Jan a Milan. Když se synové narodili, matka každému dala do kolébky jeden žalud. Když chlupci vyrostli, vydali se do světa. Každý šel, kam ho nohy nesly. Marek šel na jih, Jiří na východ, Jan na západ a Milan na sever. Marek si našel práci na vesnici, kde u jednoho sedláka orál pole a pomáhal s dobytčím. Jiří došel až k městu, kde uklízel ulice. Jan pracoval na statku. A z posledního Milana se stal kočí. Hoši nosili žalud pořád při sobě. Střežili ho jako oko v hlavě. Po čase si každý našel svou ženu, s kterou se snažil co nejlépe vychovávat své děti. Jejich maminka mezitím úplně zchudla, že neměla ani na chleba. Synové se ani nemuseli dohodnout, ale protože byli stejné krve, vyrazili za matkou ve stejný den. Když jim k domovu zbýval už jen kousek, sešli se na rozkvetlé louce, ke které vedly čtyři cesty. Synové byli šťastní, že se po tak dlouhé době zase potkali. Najednou na louce spatřili jejich maminku, rozběhli se k ní. Matka byla již velmi stará a druhý den, když šla své syny vyprovodit přes louku, zhroutil se k zemi. Byla mrtvá. Otce už synové Milan, Jiří,

Jan a Marek neměli. Na pohřeb jejich matky (jejich dětí babičky) přijeli všichni příbuzní. Matku pochovali na louce, kde zemřela a vysadili tam ty čtyři žaludy, ze kterých vyrostly duby a staly se památnými.

- Klára Křivánková, Tereza Opelková, Barbora Čížková, 5. ročník, ZŠ Holubov -

Proč stojí čtyři duby na poli?

Dávno, v Pohádkové říši, rostly jen jehličnaté stromy. O tom, jak to v našem světě vypadá, že jsou tu i listnaté stromy, to v pohádkové říši nevěděli. Jednoho dne v Pohádkově, to je město v Pohádkové říši, byl jeden kouzelník. Ten věřil, že je ještě jiný svět, než ve kterém žije. Proto zkoušel různé lektvary, pokusy a jiné věci, aby dokázal ostatním lidem z Pohádkova, že je ještě jiný svět než Pohádková říše. Jednoho dne konečně vynalezl kouzelné zrcadlo, které ho mohlo přenášet na různá místa. Tak to zrcadlo teda vyzkoušel a řekl přísně zrcadlu: čáry, máry a brada, přenes mě do jiného světa! Najednou začaly létat blesky a ozývat se hromy! Celý jeho dům se začal třást! A najednou stál na dlouhém mostě, na kterém stálo hodně soch a na kterém se procházelo hodně lidí. Bylo to tam úplně jiné, než

v jeho světě. Tak bloudil Prahou, až došel k jednomu lesu. Tam rostly samé duby. Kouzelník se velmi divil, protože v jeho světě vůbec nerostly listnaté stromy. Kouzelník sebral čtyři žaludy a dal si je do kabátu. Až si to v Praze všechno prohlédl, vyndal z kabátu kouzelné zrcadlo a řekl do něj: čáry, máry a brada, přenes mě do mého světa! A najednou začaly létat blesky, ozývat se hromy a celá zem se začala třást! A najednou byl zas doma v Pohádkově. Šel na procházku přes pole a tam si zasadil ty čtyři žaludy. Chodil se tam pravidelně dívat s nadějí, že z nich vyrostou statné a mohutné stromy. To přání se mu taky splnilo po několika letech. Tak potvrdil

všem, že je i jiný svět. Po jeho smrti lidé z našeho světa Pohádkovou říši objevili a připojili ji k našemu světu. A proto tam na poli pořád jsou ty čtyři duby až dodnes!

- Manuela Haug,
5. ročník, ZŠ Holubov -

Lipenský plaváček

Plaveckých závodů málotřídek, které proběhly 11. května v Lipně nad Vltavou, se zúčastnilo devět škol: Borová Lada, Zubčice, Dolní

Dvořiště, Holubov, Horní Dvořiště, Hořice na Šumavě, Kyjov, Přidolí a hostitelská škola z Lipna nad Vltavou. První místa ve své věkové kategorii získali žáci naší školy: Vítek Kodat (1. ročník) a Radka Pokorná (5. ročník).

Druhé místo ve své kategorii obsadila Veronika Tancerová (3. ročník). Jessica Haug (1. ročník), Jan Fučík (4. ročník) a Lenka Pavlišová (4. ročník) skončili na pěkném třetím místě. Úspěchem bylo také druhé místo ve štafetě škol.

Velmi pěkný den mohli žáci naší školy prožít díky ochotným

rodičům, kteří zajistili dopravu a také dokumentaci. Poděkování patří paní Čížkové, Tancerové, Haug a panu Dítkovi.

- Jaroslava Němečková, vychovatelka ŠD -

Intercamp 2006

Od 2.6. do 5.6.2006 se na americké vojenské letecké základně v blízkosti německého městečka Vilseck uskutečnilo 40. mezinárodní setkání skautů, neboli Intercamp. Tohoto setkání se zúčastnili skauti z celé České republiky, Německa, Holandska, Belgie, Anglie, Kypru, Francie a letos pořadající USA. Z našeho okresu to byli skauti z Černé v Pošumaví, Holubova, Kaplice a Velešina.

Cílem těchto setkání je navázat kontakty s novými lidmi, zdokonalovat se v komunikaci a hlavně se bavit.

Tento Intercamp byl rozdělen na 3 osady: Bizonů, Průkopníků a Sportovní.

Samozřejmě nelze nezpomenout zajímavý výlet. V Bizoní osadě jsme vyráběli lapače snů a bubínky, vypalovali jsme ornamente na kůži a vařili maso z bizona. V Osadě průkopníků bylo připraveno mnoho různých situací, v nichž jsme uplatňovaly základní znalosti amerických průkopníků. Ve sportovní osadě byly činnosti jako, horolezecká stěna, přetahování se provazem, hod koňskou podkovou,

tanec a jiné. Intercamp se nám velice líbil a již se těšíme na další, který se za rok uskuteční na severu Francie, a pokud to půjde, tak bychom se rádi i tohoto Intercampu zúčastnili.

- Hana Koudelková - Čudelka -

Setkali jsme se s mnoha skauty, a to nejen ze zahraničí ale i např. z Moravy. Čeští skauti postavili čajovnu, kde jsme

se společně setkávali. Se skauty z Ameriky jsme měnili skautské odznaky a šátky. Pro všechny přítomné bylo připraveno vyrábění na různých stanovištích, např. práce s hlinou, kůží a také jsme si vyrobili lapače snů. Domů jsme si dovezli trička s potiskem Intercampu a pěkné zážitky.

- Barbora Ježková a Markéta Čížková -

KLUB HOLOUBEK

Klub Holoubek má v červnu pestrý program:

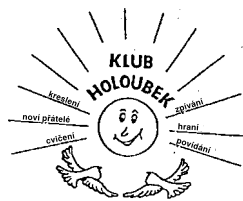
Den dětí 1. 6. jsme oslavili jak se patří. Křemežský klub Křemílek nás pozval na výpravu do ZOO Hluboká nad Vltavou. I přes špatné počasí byl autobus plný dětí a maminek.

V dalším týdnu jsme navštívili s Holoubkem plovárnu ve Větrní. Bazén ve Větrní je zajímavý tím, že je v něm slaná voda. Během jedné hodiny jsme se v bazénu

skutečně vydovářeli. Od září chceme bazén navštěvovat častěji.

V úterý 13. 6. jsme jeli vláčkem do restaurace na zastávce Vrábče opékat buřtíky. Tentokrát jsme přizvali Křemílka. Počasí bylo nádherné a děti byly nadšeny. Na konec sezóny uspořádáme pro děti rozloučení s Holoubkem. Doufáme, že počasí bude příznivé a vše se vydaří.

- Ivana Fošumová -

✿ Politické glosy ✿

➔ Pyrhovo vítězství

Vítězem voleb je ODS. Celorepublikový průměr 35,38% překračují voliči ve Křemži, ale i v Brloze, voliči v okrese Český Krumlov i České Budějovice, i voliči celkově v Jihočeském kraji. Nejvýraznější navýšení nad průměrem je v městě Praha.

Přesto, že pravicové uskupení (ODS +KDU-ČSL+SZ) má výraznou většinu hlasů před levicovým uskupením (ČSSD+KSČM), v Poslanecké sněmovně mají stejný počet křesel. Jak je to možné?

V době fungování opoziční smlouvy rozhodli Václav Klaus s Milošem Zemanem

o změně volebního zákona tak, aby se menší strany prakticky nemohly dostat do parlamentu a na věčné časy se tak střídaly u moci jen ODS a ČSSD. Díky úmrtí senátora Václava Bendy byl zvolen senátor Fischer, který umožnil úspěch ústavní stížnosti prezidenta Václava Havla a Ústavní soud rozhodnul, že změna volebního zákona je neústavní. Tak mohly šance malých stran zůstat na původní výši. Ale došlo ke zmnožení volebních krajů, čímž potřeba hlasů na jedno křeslo se v krajích opět zvýšila. Aby se malá strana dostala do parlamentu, musí mít jednak celorepublikově 5% hlasů a v každém volebním kraji překročit nezbytné procento odpovídající křeslu v parlamentu. Většinou musí překročit 10% hlasů ve volebním kraji, ale v Karlovarském je to téměř 15%. A tak

opět lze diskutovat o ústavnosti našeho volebního zákona.

Horší věcí je, že toto omezení přístupu malých stran do parlamentu představuje snížení počtu u Strany zelených o 7 křesel, u lidovců o 1 křeslo, komunisté jsou na svém a navýšení počtu pro ODS o 10 křesel a ČSSD navýšení o 9 křesel proti hlasování v procentech. Takže toto usilování o preferenci velkých stran má letos za následek stejný počet křesel pro uskupení pravicové i levicové. Tak se nám to úsilí o věčné vládě dvou stran nějak nepovedlo.

O to víc lze očekávat, že politici vyslyší volání našeho prezidenta toužícího po ústavní změně volebního zákona z poměrného ve většinový systém. Sám jsem při předvolební agitaci prvních svobodných voleb považoval za dostatečné

rozdělení na dvě velké strany: jednu pravicovou a druhou levicovou.

Jenže v posttotalitních státech, jako je naše republika, je při takové dominanci dvou stran nebezpečí, že obě prorostou korupcí a organizovaným zločinem, že budou usilovat o podrobení policie, soudů a médií, a že takové strany budou ztrácet na kvalitě politiků tím, že budou strany nevyměnitelné.

Úsilí prezidenta Václava Klause a jeho strany ODS není ničím jiným než omezením svobody českého občana. Politický tlak na voliče, že je nutné volit jediné pravici (a z druhé strany jediné levici), jinak je s námi amen, vede k tomu, že je prachmizivá šance malých stran vstoupit do parlamentu, byť by přinášely sebeušlechtilější myšlenky.

To přináší vysokou možnost obnovy totalitní moci a je pak víceméně jedno, zda zprava či zleva. Proto pro postkomunistické země je lepší poměrný volební systém s nižším kvórem vstupu do parlamentu. Každá úprava tohoto systému je rizikem pro mladou demokracii. Poměrné volební uspořádání si vybírá politiky schopné kompromisů a politické taktiky. Proto politici méně zdatní usilují o změnu poměrného volebního systému na většinový.

Voliči Holubovska

Nadprůměrná účast voličů Holubovska svědčí o jejich politické vyspělosti.

Místním občanům není lhostejné, kdo je bude v parlamentu zastupovat a kdo povede tento stát. Je to zjevné v důsledku dobré práce holubovského starosty Jaroslava Fraňka, že lidovci zde dostali téměř trojnásobek hlasů, než je celostátní procentní průměr. Další preferenci místních voličů byly hlasy pro ČSSD a ODS, komunisté dostali svůj téměř republikový standard a Stranu zelených volilo lehce více voličů než je republikový průměr. Ostatní malé strany dostaly zanedbatelná procenta, Evropané zde dostali preference nad celostátní průměr. Ti se také stali jedinou mimoparlamentní stranou, která dosáhla na peníze za volby, čímž mají zálohu na příští útok na sněmovnu za čtyři roky.

Chyby Jiřího Paroubka

Nejzávažnější chybou Jiřího Paroubka byla sázka na Davida Ratha. Mohl mu imponovat svou průbojností, ale jeho bezohledná agresivita a přílišné sebevědomí mu nedovolily svoje pojetí zdravotnictví s nikým konzultovat. Takový resort, jako je zdravotnictví, není možné řídit bez konzultace v jednotlivých segmentech.

David Rath zná nejspíše zdravotnictví z role nemocničního lékaře, a proto naučil i Jiřího Paroubka považovat za základ zdravotnictví nemocnice. Jak jsme slyšeli od pana premiéra těsně po volbách, podle jeho pojetí musí být základem nemocnice, protože se v nich léčí skutečně vážně nemocní pacienti. Jiří Paroubek je laik, a tak mu tento pohled nelze vyčítat. Pro laika je přirozený. Ale u Davida Ratha jde o neznalost nebo o prachsprostý lobbings.

Každé zdravotnictví opřené o nemocnice je zákonitě vysoce ztrátové. Tím klíčem k šetrnosti v systému zdravotní péče je dobrý praktický lékař (gate keeper) a dobří ambulantní odborníci. Léčba v ambulancích je neporovnatelně levnější než léčba v nemocnicích. Sebelépe zaplacená ambulantní medicína znamená úspory. Je levnější i pooperační průběh sledovat návštěvami doma, pokud riziko domácí péče je již prakticky nulové, než uložit pacienta v nemocnici. Davidu Rathovi se podařilo svou vyhláškou 550/2005 hru velkých čísel celku bez konzultace s odborníky převést do hry malých čísel u jednotlivých lékařů v segmentech jednotlivých zdravotních pojišťoven, u nich v segmentech jednotlivé zdravotní péče a to ještě rozdrobeno na jednotlivé kvartály, což funguje zcela jinak. Zákonitým důsledkem je překročení limitů v daných jednotlivých segmentech zdravotní péče a nutností kvalitních lékařů doplácet na zdravotní péči svých pacientů. Rozhodnutím Davida Ratha, že se nelze vyvinut obhajobou řádné zdravotní péče, došlo k nespravedlivému pronásledování především ekonomicky šetrných lékařů nebo omezení potřebné zdravotní péče. Následkem této nezodpovědné politiky bylo podstatné prodražení péče pro zdravotní pojišťovny. Neboť kdo z lékařů si dokázal vypočítat nebo odhadnout limity v jednotlivých segmentech, včas věděl, kdy ku příkladu pro předpis léků musí odeslat pacienta k odborníkovi, který samozřejmě nemohl předepsat lék bez vyšetření. Do nástupu Davida Ratha na ministerstvo byli naopak lékaři zdravotními pojišťovnami motivováni pozitivně za kvalitní a ekonomicky šetrnou léčbu. Snáze lze oželet případný bonus pro hru malých čísel, než pokutu za překročení limitu při kvalitní péči.

Jiřímu Paroubkovi nelze vyčítat, že hájí sociálnědemokratický program ve zdravotnictví charakterizovaný upřednostněním úřednických konstrukcí před přirozenými vztahy ve zdravotnictví, které jsou nejpłodnější a nejekonomičtější, jestliže

i politici ODS, řadící se mezi pravicové strany, setrvávají v rozmezích těchto našich současných přístupů. Po Listopadu si všichni naši politici nechali zmást hlavu komunistickým sloganem, že si občané nemohou zdravotnictví platit dvakrát, že není možné platit zdravotní pojištění a platit u lékařů v ambulancích. Nikdo si nevšimnul, že zdravotní pojištění je základ solidarity ve zdravotnictví, ale platby u lékařů jsou jen garancí přirozeného toku peněz ve zdravotnictví, které nám budou vráceny v podílu sjednaném se zdravotními pojišťovnami (které dosud ve skutečnosti nemáme zřízeny, protože současně existující pojišťovny jsou jen redistributory naší zdravotní daně).

Zdravotnictví opírající se o přirozené, svobodné a odpovědné vztahy všech subjektů ve zdravotnictví spolu s gatekeepers systémem je nejekonomičtější. Stručně řečeno: V ambulantní medicíně pokladenský způsob financování, v nemocnicích systém nasmlouvávání zdravotní péče mezi jednotlivými svobodnými nemocnicemi a svobodnými zdravotními pojišťovnami a konečně nadměrně finančně zatěžující léčbu, na kterou nemají ani zdravotní pojišťovny, je lépe zajistit rezervou ve státním rozpočtu než řešit formou nedůstojných sbírek a nadací.

Pokladenský způsob financování ambulancí se sice bude týkat pouze deseti procent zdravotní péče, ale to je právě to nezbytné množství, které může být dostatečným regulativem zneužívání zdravotní péče na všech frontách. Jeho přínosem je znovuzapojení dnes zcela vyřazeného pacienta z možnosti ovlivnění systému, který si své peníze ohlíká lépe než sebelepší úředník ministerstva či pojišťovny a který si bude moci vybrat osobně jemu nejlépe vyhovující pojišťovenský program. Pacient si vybere svého praktického lékaře, ke kterému bude mít důvěru, a spolu s ním vyberou nejlepší a nejekonomičtější postup ve vyšetřování a léčení. Pokladenský systém umožní vytvoření plodných konkurenčních vztahů mezi lékaři, což přirozenou cestou a automaticky povede ke zlepšení kvality péče. A navíc umožní konkurenci zdravotních pojišťoven, což povede k rozšíření nabídky nejrůznějších forem skutečného pojištění na nemoc a zdraví, a užijí se jich zde více než dnes a za méně peněz. Pokladenský způsob financování ambulancí umožní uzavření většiny průtočných děr ve financování a jejich tunelů, které jinak v současném systému uzavřít nelze.

Námítkou proti pokladenskému financování bývá, že na něj občané nebudou mít peníze. Podle toho, kolik vyhazují za nejrůznější zbytečnosti v lékárnách, lze říci, že většina občanů na ambulantní léčbu bude mít peněz dost. Na nemocniční léčbu by naopak většina z nás neměla. Ale jsou ekonomicky slabší spoluobčané, které je nutné zajistit sociálními dávkami, nebo lépe poukazy na ošetření. A zde je ten skutečný prostor pro myšlení sociálních demokratů, jak zorganizovat dostupnost zdravotní péče pro ekonomicky slabší.

Zůstane-li sociální demokracie na pozici běžných sociálnědemokratických programů zdravotnictví, není schopna vyřešit jeho financování, které by dokázala finančně utáhnout. Tak jako v celé západní Evropě by postupovala prostými

restrikcemi zdravotní péče cestou omezování přes lékaře, což nutně vede ke korupci a protekcionismu a trvalé nespokojenosti pacientů. Ale i nespokojenosti lékařů pro nedostatečné ohodnocení a neskutečně narůstající byrokracii (jak jsme toho svědkem nyní již i u nás). A stejně se neobejde bez pravidelného dosypání peněz do zdravotnictví ze státního rozpočtu. A konečně pochopí i to, že bez spoluúčasti pacienta všechny restrikce budou neúčinné. A dnes již dobře fungující tunelování naší zdravotní daně nedokáže ovlivnit vůbec. Navíc v těch tunelech zmizí i spoluúčast pacienta.

Zdraví je skutečně největší statek! A dokud zůstaneme v rovině hesel, nic se nezmění. Pacient změní své chování teprve v důsledku vědomí toho, že to

také něco stojí. A tak bez pokladenského systému zůstáváme jen v oblasti nic neřešících hesel. A z druhé strany není možné beztravně nechávat tunelovat naše zdravotní daně. Stát musí zajistit především vymahatelnost práva a dát všem subjektům ve zdravotnictví maximum svobody a odpovědnosti. Stát musí jen definovat subjekty, ale všechny pravomoci rozhodování musí nechat na nich. Stát si bude muset jen ponechat dozor nad ekonomickým chodem zdravotních pojišťoven, aby včas zastavil hrozbu tunelování a včas soudně ohodnotil tuneláře. Ostatní problémy se usadí přirozenou cestou v přirozených vztazích bez zbytečných zásahů minister-ských úředníků, kteří to stejně optimálně nedokáží vyřešit.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Bramborníček

Mezi pravidelně hnízdící ptáči druhy našeho kraje patří nenápadný pěvec – bramborníček hnědý. Je to drobný pták velikostí i zbarvením. Důležitým určovacím znakem dobře patrným i na větší vzdálenost zvláště u výrazněji zbarvených samečků je kresba na hlavě s nápadným bílým nadočným proužkem a tmavou tvář. Hruď je okrová, břicho světlé.

Bramborníček je tažný, ze svých zimovišť v tropické Africe se navrácí v dubnu, odlétá v průběhu září a října. Hnízdním prostředím těchto ptáků jsou nekosené travnaté plochy, okraje polí a luk, meze, železniční násypy, vysokými bylinami porostlé okraje cest a meliorační stoky. Hnízdo postavené ze suchých stébel bývá umístěno na zemi pod krytem převislé trávy. Počátkem května do něj samička snese 4- 6 modrozelených vajíček, které sama zahřívá do vylíhnutí mláďat 12 - 14 dní. Sameček se neustále zdržuje v blízkosti hnízda a okolí pozorně sleduje ze

své pozorovatelný na stvolu vysoké byliny, suché větvi trčící z travin či telegrafního drátu, nebo sloupu u cesty. Zde jej také nejčastěji spatříme. Potravu tvoří různý hmyz všech vývojových stadií. V dřívějších dobách, kdy mechanizace v zemědělství nedosahovala takového rozvoje jako dnes, býval bramborníček věrným průvodcem žen pracujících na poli a sekáčů při kosení luk. V současnosti není nikde hojný a jen málokdo ví o přítomnosti tohoto druhu v krajině. Bramborníčka hnědého můžeme u nás pozorovat v okolí Borského rybníka, nebo při okraji cesty spojující Lhotku s Loučejí. V jižních Čechách hnízdí také mnohem vzácnější bramborníček černohlavý.

- Pavel Jakeš -
(Vlastní ilustrace
- bramborníček hnědý)

CO TO ZNAMENÁ, KDYŽ SE ŘEKNE...

BARBAR

(hrubý, neotesaný, nevzdělaný člověk)
Slovičko „barbar“ je jedno z největších jazykových vytrvalců. Objevilo se před mnoha tisíci lety a vydrželo do dneška. Téměř nemění, až na koncovku svoji podobu: řecky se píše barbaros, latinsky barbaru, italsky a španělsky barbaro, francouzsky barbare, anglicky barbarian, německy barbar atd. I když toto slovičko neměnilo svou vnější podobu, jeho obsah

a význam se však měnil neustále. V indoevropském jazyce se tím označoval člověk, který zadržoval v řeči: byl to „barbar“, to je kok-tal. Po několika tisíci letech se slovo objevilo v řečtině a slovem barbar se stával cizinec, kterému Řekové nerozuměli, protože podle nich bre-ben-til, blá-bo-lil neznámou řečí. Byl to tedy každý člověk, který neuměl mluvit řecky. Nebyla to však nadávka, pouhé konstatování. Situaci v tomto směru podstatně

změnily řecko-perské války v letech 492 -449 p.n.l. ve kterých Peršané chtěli získat velmocenské postavení, zatímco Řekové v nich hájili svou nezávislost a svobodu. A tehdy se smysl slova podstatně začal měnit úměrně tomu, jak se Peršané v těchto válkách chovali. Nebyl to už jen cizinec, ale divoch, nevzdělanec, surovec, člověk krutý, hrubý, surový. Po vítězství Řeků nad Peršany vzrostlo sebevědomí tohoto národa, začali svou kulturu a sebe vyzdvihovat před ostatními. Od toho nebylo daleko na dělení světa na Řeky a na ty ostatní, to je barbary.

Později, po vpádu Římanů do Řecka, se našlo nové šalamounské řešení. Svět se rozdělil na mocné Římany spojené se vzdělanými Řeky-a na ty ostatní-barbary. Avšak toto nestačilo. Na obzoru se objevili křesťané, kteří tvrdili, že všichni lidé jsou si rovni. Nejprve pyšní Římané tyto řeči pokládali za prázdné tlachy, ale císař Konstantin Veliký na počátku 4. století prohlásil křesťany za plnoprávné římské občany. A tak se opět změnil význam

slova, barbari byli všichni lidé kromě Římanů a nekřesťanů. I toto řešení se zanedlouho stalo neschůdné, neboť Římské impérium se skládalo z mnoha zemí, kde jejich obyvatelé mluvili „barbarskou“ řečí a přesto byli příslušníky římského státu. Kromě toho museli Římané udržovat pořádek ve své říši pomocí vojska, které se převážně skládalo z příslušníků porobených národů. Moc Říma vlastně chránili opovrhovaní barbari, a tak se opět

změnil význam slova: barbar = voják. A nakonec se obsah slova vrátil k původnímu významu. Za barbara je označován člověk, který ničí, pustoší, je to vlastně vandal a nezvedenec.

- Mgr. Drahomíra Bodláková -

Literatura:

Fučík B., Pokorný J., Zakopaný pes, Albatros 1992

Kovářová S., Proč se říká 222x, Alda 2001

Poznávejme plemena psů

AUSTRALSKÝ OVČÁK

Tento krásný pes není psem z Austrálie, byl dlouho chován jen v USA a na evropském kontinentě se o něm mnoho nevědělo. Na utváření tohoto plemene se pravděpodobně podíleli ovčáci z oblasti Pyrenejí, Španělští pastevci se vydávali za práci do Austrálie a své psy si brali s sebou. Do USA byla v 19. stol. importována stáda ovcí. Tito psi, kteří přišli se španělskými osadníky právě z Austrálie, se časem prokřížili s místními ovčáckými psy a již tehdy se těmto křížencům říkalo australský ovčák. Takže dnes je tento pes Američan, dovezený z Austrálie, pocházející původně ze Španělska.

Konkrétně do naší republiky byl tento pes dovezen v r. 1995. Někteří lidé si jej mohou splést s border kolii.

Již podle názvu je jasné, že patří mezi „psi zemědělce“ a jeho činnost spočívá v práci s ovcemi, dobyt看em, koňmi.

Je oblíbeným psem amerických farmářů, kteří si jeho pracovních vlastností velmi cení. Je to velmi zdatný pes, který vyniká fyzic-

kou mrštností, vytrvalostí, rychlostí. Je samozřejmě velmi inteligentní, jinak by nemohl zastávat takovou práci, pro kterou byl vyšlechtěn. Vyskytuje se v několika barevných rázech / tricolor, bicolor, merle). Je to velmi libivý pes, který se pohybuje s velkou lehkostí a kmitem. Se zálibou se na něj každý podívá, když jej někde uvidí.

V našich evropských poměrech nemáme tak rozlehlé pastviny a takové využití pro tohoto fešáka, takže se musí pro něho najít jiné zaměstnání “ agility, flyball, frisbee a pod.

Dokonce tito psi pracovali i jako záchranáři po útoku na New York 11. září 2002. Australského ovčáka také potkáte na americké rodeu skoro všude, protože prý miluje koně. Uplatnil se i jako vodící pes pro slepce, při canisterapii, a při hledání drog.

Není vůbec agresivním psem, je velmi inteligentní. Má rád děti a svou rodinu, Učí se velmi rád a rychle chápe. Má sice delší srst, ale vyžaduje jen česání, nikoliv stříhovou úpravu.

Pokud by si jej někdo chtěl pořídit jako psa jen pro zábavu a nezaměstnal jej řádnou jinou činností, než chozením na procházky, tak to rozhodně není ten pravý pes. Australský ovčák musí něco dělat, jako border kolie. Budete-li jej mít jen tak doma, nebo na zahradě, může se z něho stát pes, který bude utíkat, hodně štěkat, demolovat zahradu, byt a pod. Protože se n u d í . Je třeba, aby žil v kontaktu s rodinou, nikoliv zavřený v kotci, to je vysloveně týrání tohoto krásného psa. Rozhodně se jeho majitel musí věnovat nějaké činnosti, při které by se dal využít jeho temperament a jeho schopnosti. Veškeré zkušenosti ze zahraničí ukazují, že je třeba se tomuto psovi denně věnovat 3 hodiny, ale nikoliv jen tím, že s ním půjdeme na “špacír” do lesa.

Uvažujete-li o tom, že byste si takového

psa pořídili, dobře si to rozmyslete. Není to jen povídačka, že tento pes potřebuje nejen hodně pohybu, ale dělat to, pro co byl vyšlechtěn. Nejšťastnější asi bude na farmě, kde jsou koně, krávy, ovce a je tam denně vzrušo, hodní lidé, pro které bude s radostí pracovat.

Vysvětlivky “agility je druh sportu, kdy pes překonává různé překážky na ohraničením prostoru bez vodítka. Jeho vůdce jej může ovládat jen hlasem.

Flyball - je hra s míčkem. Laicky řečeno je taková bedna, ve které jsou míčky. Pes běží ve své dráze, doběhne k bedně, máckne tlapou na spouštěč a míček mu vyjede, uchopí jej do tlamy a běží zpět. Hra se opakuje, měří se časový limit a počet míčků, které dokáže vyjmout z bedny.

Frisbee - je něco jako chytání létajícího taliře, který je z umělé hmoty. Hra má svůj systém, není to jen libovolné házení. Někdy jsou to neuvěřitelné výkony, které pes dokáže.

Pro všechny tyto činnosti se musí pes cvičit a základem pro ně je dobrá ovladatelnost psa a poslušnost.

Pro pastevecké psy existují také soutěže přímo v ovládání stáda. Je velmi zajímavé pozorovat takového psa, jak perfektně ovládá velké stádo a má ho definitivně pod kontrolou.

- Květa Pavčíková -

Do redakce jsme dostali příspěvek dr. Otakara Chmelenského jun., který rád jezdí do našeho kraje a čte náš Zpravodaj. Jeho otec dr. Otakar Chmelenský v třicátých letech minulého století v našem kraji vyslechl a sepsal několik legend, které mu vyprávěla jistá stařenka v Podkletí. Posuďte sami, jak v dnešní uspěchané době toto něžné vyprávění zapůsobí na čtenáře a jak ho pohladí po duši, stejně jako krásné povídky dětí z naší školy o památných dubech, které jste si přečetli ve Zprávách ze školy v tomto čísle zpravodaje. Jelikož dr. Chmelenský neuvedl svou adresu, děkujeme mu touto cestou za příjemné zpestření našeho Zpravodaje a prosíme o další legendu.

- MS -

Šest panen.

U hajného pod Kletí sloužil v dávných časech adjunkt Bolek. Byl urostlý jako modřín samotář, hezký jak obrázek. Však si mohla děvčata z okolí oči vykrotit, když kráčel pyšným krokem v zelené kamizole. A u muziky? ... co se děvčata navzdychala, aby je vyzval k tanci. Každá by ho ráda dovedla k oltáři. Některá si mohla dělat naději – s Barkou ve Stupné stál před vraty statku něco hodin, s Mařkou z holubovské návsi se vodil za vlahých večerů, s okatou Růžou ze statku u Podrackých protancoval u Kavěňů celou noc. Ale žádně slovo nedal.

Hajný ho káral: „Však na ženění jsi mlád, ale vybrat si můžeš hned. Vždyť každá má slušné věno od otce přislíbeno.“ Ale Bolek nedbal.

Jednou v parném letním podvečeru

uprostřed žní ho po dlouhé pochůzce přemohla únava. Posadil se do mechu a měkounké trávy na rozcestí lesních cest a naslouchal ptačím trylkům.

Náhle cestou od Krasetína k němu kráčela panna krásná, až zrak přecházel. Vlasy barvy čerstvé slámy ve dva copy spletené sahaly pod šátek, jímž měla přepásány hedvábné šaty v útlém pase. Jakmile Bolka spatřila, usmála se a pohlédla na něho pomněnkovými očima. Aniž se Bolek zmohl na slovo, kráska ho oslovila: „Vezmi si mě, krásný myslivče, za ženu. Ustelu nám lůžko z květů chrp a vlčích máků. Ráno budeme pít rosu z kontryhelu a celý den milovat. Budeme mít děti, kolik je kvítků z kopretin.“

Tu uslyšel kroky na cestě od Trísova. Na ní kráčela panna v bílém hedvábu, který nekoupíš ani na budějovickém jarmarku. Také jí oči jak ranní obloha zazářily, když Bolka spatřila. Hned mu pravila: „Vezmi si mě za ženu, budeme usínat v lůžku z květů lipových a vůni z nich budeme pít. Budeme mít děti, kolik je zákrut Vltavy po proudu od Devíti skal.“

„Ne, Bolku! Mne si vezmi za ženu,“ zvolala panna jako proutek, již si nevšiml, jak přichází od hájovny. „Ustelu nám bukovým listím, nacytám nám rosu z pavučin a budeme mít děti, kolik je beránků na nebi.“ Rty měla jako lesní jahody, když se na něho smála.

Náhle se kdosi dotkl Bolkových ramen. Za ním stála dívka, která neslyšně došla cestou od Holubova. Udivila ho svou krásou. Tváře měla bělostné jako mramor a šedé oči na něho prosebně hleděly. „Já se Ti nabízím za ženu,“ pravila hebkým hlasem. Budeme spát v lůžku z pírek holubích a děti budeme mít tolik,

kolikrát holub po ránu na svou družku zavrká.“

Po cestě z lesů kráčela ladným krokem panna krásná, až se tajil dech. Něžný pohled mandlových očí ho omračoval ...“ Mě si vezmi, osedlám ti nejstatnějšího jelena, na němž budeš jezdit jako kníže. Ustelu nám na mechu a děti budeme mít, kolik je v Kletí květů náprstníků.“ „Ó né, mě si vezmi,“ vykřikla panna s havraními vlasy, která přispěchala cestou od Kamejku. Její kočičí oči Bolka probodávaly, že se nemohl na slovo. „Spletu nám lůžko z jemných pavučin, budeme pít ššávu z květů a děti budeme mít, kolik je v Kamejku skal.“

„Ne, tu si neber“ volaly ostatní. „Mě si vezmi!“ Jedna křičela přes druhou. Bolek nevěděl, které má dříve naslouchat. Na odpověď se už vůbec nemohl. Točila se mu hlava, jak se otáčel jako korouhev z jedné cesty na druhou ...

„Mne si vezmi,“ bušil jednohlasný křik Bolkovi do uší.

Tu se zablesklo a spustil se prudký déšť. Než si Bolek stačil promnout oči, panny byly pryč.

Hajná promočeného adjunkta uložila do peřin a vnutila mu čaj z jahodníku. Bolek prospal dva dny. Po té události se Bolek za žádnou dívkou nepodíval, nikdy se neoženil, i když sloužil jako hajný na různých místech. Jen jeho hospodyně říkala, že se vždy při spaní usmívá...

Tomu místu v lese za začalo říkat „U šesti panen“. Možná, že to místo již moc lidí nezná. Stařenky, které to znaly, již nežijí a mladí do lesa moc nechodí. Čtenáři, který to místo přece najde, doporučuji, aby zde znaven neuléhal.

- Dr. Otakar Chmelenský sen. -

O BYLINÁCH

Květen byl letos obzvlášť provoněný měsíc. Na mnoha místech kvetly stromy hojně a dlouho. Prodloužená pokrývka sněhu měla jistě svůj význam. Díky ní je květena na lukách letos opět trochu jiná. Některé louky jsou již posekané, a tak můžeme opět sbírat mladé lístky nekvětoucího jitrocele nebo kvetoucí sedmikrásky.

Minule jsme se zmínila, že sedmikráska činí člověka lepším. Podle Dr. P. O. Mathiola sedmikráska zvaná též Matečnick lat. *Bellis Perennis*, nebo také Chudobka, oměkčuje tvrdý život. Otvírá a léčí usazeniny na těle i na duši. Přesto, že ji hodně lidí nazývá plevelem, je potřebnou součástí mnoha bylinných čajů. Čaj stimuluje funkci žlučníku a jater. Vzhledem k tomu, že je čistící a močopudný, tak je dobré ho pít při artritidě, dně, akné

a jiných problémech s kůží.

Lidé trpící chudokrevností, anemií nebo nedostatkem železa – by jistě ocenili její účinnou pomoc.

Ne náhodou kvete po celý rok, pokud není sníh. Obsahuje hodně sluneční energie, která je potřebná pro každého z nás.

Její jméno vystihuje její význam. Vždyť číslo sedm má význam dokonalosti. Nevím o ničem, co bychom mohli sedmikrásce vytknout.

Můžete jí vyzkoušet i zevně. Má dezinfekční účinek, pomáhá zastavit krvácení a uzavřít rány. K tomu slouží mimochodem i jitrocel.

Jitrocel kopinatý – *Plantago lanceolata* se používá hlavně, jako lék na kašel. Dodnes se z něj vyrábí sirup, který se dá koupit v lékárně.

Doporučuji všem lidem, kteří kouří, aby si našli zalíbení v této bylině. Mohou občas žvýkat její listy, nebo si z ní vařit lahodný čaj. Ostatní jitrocele, tedy větší a prostřední mají velmi podobné účinky, jen jsou jemnější

– dalo by se říct – slabší.

Velmi prospěšný a chutný je i keř bezu černého *Sambucus nigra*, který roste na mnoha místech v našem okolí.

Celkově je to močopudná rostlina, která je výborná pro revmatiky, při nachlazení a chřipce ...

Z bezových listů se dá připravit čaj, který čistí krev.

Z bezových květů si můžete udělat limonádu, med nebo dokonce lívance.

Lívance: okolíky (květy) se namočí do těstička a položí na pánev, kde se usmaží.

Sirup: celé květy se krátce povaří s cukrem (doporučuji třtinový-hnědý) a citronem a necháme tuto směs 48 hodin louhovat. Pokud použijeme velmi málo vody, získáme med; pokud dáme více vody, tak získáme sirup.

Tak doufám, že některá z těchto bylin a možná i mnoho dalších Vám přinese užitek a radost.

Co můžete udělat pro své zdraví?

Například omezit cukry!!!

Neříká se snad, že má-li někdo jakékoliv problémy, že čokoláda nebo něco sladkého to napraví?

Podívejme se na to blíže.

Cukr, paradoxně překyseluje náš organizmus a tím škodí našim ledvinám.

Podporuje růst plísní a bakterií.

Bílý, tedy rafinovaný cukr je pro naše tělo skutečně jedem.

Ochromený organizmus v útlumu – nazýváme lékem na naše problémy.

Když už tímto povídáním ohrožuji váš každodenní moučník, víte o tom, že:

Káva, která obsahuje velké množství kyseliny šťavelové, a tím velmi zatěžuje naše ledviny, je velmi škodlivá v kombinaci s mlékem.

Proč? – v žaludku je prostředí kyselé, ale dvanáctník se touto lahůdkou ochromí a slinivku se žlučником vyřadí z provozu. A následky? – Žlučové kameny, nadýmání, cukrovka ...

Už jste zkoušeli nějakou obilovinou kávu například melta, nebo vitakáva vám život prodlouží.

Lahodný perník bez cukru

500 g žitné celozrnné mouky
3 polévkové lžíce ovesného mléka
2 polévkové lžíce melasy
1 šálek ječmenného sladu
1/2 šálku sezamového oleje
1/2 šálku pražených drcených mandlí
1/2 šálku rozinek
1 kypřicí prášek bez fosfátů
500 ml vody (možno přidat, podle konzistence)

na polevu:

2 lžíce ovesného mléka
4 lžíce karabového prášku
1 lžíce sezamového oleje
několik lžic vlažné vody

Smícháme mouku s kypřícím práškem. V 250 ml vlažné vody rozpustíme ovesné mléko, melasu a slad. Vše smícháme s ostatními přísadami. Těsto nalijeme na sezamovým olejem vymaštěný a kokosovou moučkou vyspaný pekáč . nebo můžeme použít dortovou formu. Pečeme v předehřáté troubě při teplotě 150 ° C asi 45 minut.

Korpus je možné potřít ovocným džemem bez cukru zn. ST. DALFOUR a polít karo-

bovou polevou, kterou snadno vyrobíme smícháním všech uvedených přísad.

Cukroví s rozinkami a oříšky

3 šálky ovesných vloček
1/4 lžičky mořské soli
1 1/2 šálku celozrnné pšeničné mouky na pečení
1 šálek rozinek
1/2 šálku nasekaných mandlí
1/2 šálku nasekaných vlašských ořechů
3 polévkové lžíce kukuřičného oleje
1 šálek ječmenného sladu
1 šálek vody

Smícháme ovesné vločky, mořskou sůl, mouku, rozinky a oříšky. Přidáme olej a promícháme. Přidáme ječmenný slad a opět důkladně promícháme. Přilijeme vodu a vytvoříme husté těsto. Lžící vykrajujeme kousky těsta, klademe na plech v řadách asi 4 cm od sebe a formujeme do tvarů koláčků. Je-li vrstva těsta příliš silná, propečte se. Pečeme při 180 °C po dobu 25-30 minut do zlatohněda. Z uvedeného množství upečeme asi 15-20 kousků cukroví.

- gaudi -

Másání

Zkuste výborný, vyzkoušený moučník třeba dětem za vysvědčení.

Vanilkové řezy

20 dkg hladké mouky
20 dkg cukru
4 vejce
1 prášek do pečiva
1 dcl oleje a 1 dcl vody

Z jednoho vanilkového pudinku a 1/2 l mléka uvaříme pudink a necháme zchladnout.

Ušleháme tuhý sníh ze 4 bílků se špetkou soli a postupně zašleháváme žloutky, cukr, olej a vodu, pak už jen lehce a pomalu zašleháme mouku s práškem do pečiva.

Těsto vylijeme na vymazaný a hrubou moukou vyspaný plech na něj poklademe

po lžících zchladlý pudink, který můžeme vylepšit ovocem (výborná je rebarbora, podušená s máslem, cukrem a skořicí) a dáme zapéct. Upečenou, ještě teplou buchtu potřeme zakysanou smetanou rozšlehanou s vanilkovým cukrem a skořicí.

Těstoviny s bazalkou a sýrem

Prolisujeme 4 stroužky česneku, nasekáme čerstvou bazalku, přidáme olivový olej

a utřeme v pastu, pak přidáme 20 dkg nastrouhané cihly a 10 dkg nivy. Uvaříme balíček těstovin omastíme máslem a smícháme s bazalkovou pastou a podáváme.

Bramborový medovník

1/2 kg hladké mouky, 1 prášek do pečiva, 1 vanilkový cukr, trochu mleté skořice, 15 dkg moučkového cukru, 10 dkg mletých ořechů, 30 dkg vařených prolisovaných nebo nastrouhaných brambor, 30 dkg medu, 1 vejce, 2 lžíce mléka, 10 dkg másla.

Z uvedených surovin vypracujeme těsto, které rozdělíme na 3 díly, z každého vyválíme placku. Na vymaštěný plech položíme první placku, potřeme marmeládou, položíme druhou placku, opět potřeme marmeládou a nakonec položíme třetí placku, potřeme rozšlehaným vajíčkem a pozvolna pečeme. Vychladlé pokrájíme na řezy a posypeme skořicovým cukrem.

Dobrou chuť všem, kteří recepty vyzkoušejí přeje

- MS -

Společenská kronika

K významnému životnímu jubileu blahopřejeme:

paní Boženě Kudláčkové
z Krásetína – 84 let

panu Petkovi Tilovi
z Holubova – 84 let

paní Heleně Fraňkové
z Holubova – 83 let

paní Marii Koubové
z Třisova – 80 let

Narodili se noví občané:

Adéla Vyoralová z Holubova

Lukáš Čížek z Holubova

**Báječné
LÉTO JE TADY...**
Naše nabídka

*pro správnou
letní náladu*

- sluneční brýle
- opalovací krémy
- plážové doplňky
- letní klobouky
- hračky

Obchodní firma
Martin Iška
KŘEMŽE

ISOVER ISOVER ISOVER ISOVER ISOVER

*Stavební materiál za ceny, které Vás
příjemně překvapí ...*

ISOVER Rio 160 mm
Tepelná izolace z minerálních vláken

ŽELEZÁŘSTVÍ
Obchodní firma
Martin Iška, KŘEMŽE

OVER ISOVER ISOVER ISOVER ISOVER

Informace pro občany

Platnost řidičských průkazů v ČR a zemi EU do doby povinné výměny za řidičský průkaz EU

V poslední době dochází k častým dotazům ze strany občanů, do kdy platí různé druhy řidičských průkazů vydaných v posledních letech v České republice. Je třeba zdůraznit, že stávající řidičské průkazy (vydané od 1. 7. 1964 do 30. 4. 2004) budou i nadále platné, a to ve všech členských státech Evropské unie.

Na základě zákona č. 229/2005 Sb., ze dne 18.5.2005, byly stanoveny navrhované termíny výměny stávajících řidičských průkazů takto:

- řidičský průkaz vydán od - do:

1. 7. 1964 - 31. 12. 1993
návrh povinné výměny do:
31. 12. 2007

- řidičský průkaz vydán od - do:

1. 1. 1994 - 31. 12. 2000
návrh povinné výměny do:
31. 12. 2010

- řidičský průkaz vydán od - do:

1. 1. 2001 - 30. 04. 2004
návrh povinné výměny do:
31. 12. 2013

Každý si tedy musí ve svém řidičském průkazu zjistit termín vydání svého řidičského průkazu a provést povinnou výměnu do stanoveného termínu. Výměna je prováděna Městským úřadem, odborem dopravy a silničního hospodářství, Český Krumlov, který sídlí v bývalém objektu Komerční banky, v Kaplické ulici čp. 439. Úředními dny jsou pondělí a středa v době od 7.30 hodin do 16.45 hodin a pátek od 7.30 hodin do 12.45 hodin (polední přestávka v době od 11.00 do 12.00 hodin). Výměna je prováděna zdarma, na úřadě vyplíte žádost, přiložíte jednu fotografii. Doba vydání nového řidičského průkazu trvá 14 až 20 dní a po tuto dobu není vydáván prozatímní řidičský průkaz.

Není třeba nechávat výměnu na posledních chvílích a výměnu provést, zdarma, včas a dle možností každého z nás.

Kpt. Bc. Vladimír Dvořák, vedoucí obvodního odd. PČR